

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Tanda Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.Tanda Zsoltné ügyvéd) által képviselt Magyar Dekor Ásványkutató Kft. felperesnek a Pestiné dr.Katona Ilona jogtanácsos által képviselt Magyar Bányászati és Földtani Hivatal alperes elleni bányászati ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. január 26. napján kelt 12.K.22.617/2009/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.22.617/2009/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú hatóság megismételt eljárás lefolytatását követően határozatával törölte a II. - homok, kavics" védnevű bányatelken a felperest megillető bányászati jogot. A határozat indokolásában rögzítette, hogy a bányatelket megállapító és bányászati jogot keletkeztető bányakapitánysági határozat 2000. december 11-én jogerőre emelkedett. A felperes a jóváhagyott műszaki üzemi tervnek (a továbbiakban: MŰT.) megfelelő kitermelést nem végzett, a 2004., illetve 2005. évben az ásványi nyersanyag minőségének pontosítását

célzó, a MÜT-ben meghatározott termelési tervhez képest elenyésző mértékű próbatermelés nem minősülhet a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 49. §-a szerinti feltárásnak. A lefolytatott helyszíni szemle eredményeképpen megállapította, hogy a felperes letakarítási tevékenységet nem végzett, a terület terepviszonyai és művelési ága nem változott, sőt annak a szántó művelési ágból történő kivonását a felperes nem is kezdeményezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2009. július 14. napján meghozott 928/8/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában hivatkozott a Bt-nek a bányatelek megállapítása időpontjában hatályos 22. § /5/ bekezdésére, valamint a Bt-t módosító 2004. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 2005. február 12. napjától hatályos 26/A. § /5/ és /6/ bekezdésében foglaltakra azzal, hogy a felperes a kitermelés megkezdésére vonatkozó határidő meghosszabbítását nem kezdeményezte, a határidő engedély hiányában történő elmulasztása esetén pedig a bányavállalkozó bányászati jogát törölni kell. A felperes a kitermelés megkezdésére vonatkozó 5 éves határidőt a bányatelek megállapító határozat jogerőre emelkedésének 2000. december 11-i időpontjához képest nem tartotta be.

A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte, azzal a megállapítással, hogy az alperes a Bt. anyagi jogszabályait visszamenőleges hatállyal alkalmazta az eljárása során.

A megyei bíróság a keresetet megalapozatlannak találta, ezért azt ítéletével elutasította. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a Módtv. az alkalmazhatóság körében külön rendelkezést nem tartalmazott, a bevezetett módosításokat a hatálybalépés időpontjától, azaz 2005. február 12. napjától, a folyamatban lévő eljárásokban alkalmazni kell. Mindez nem jelenti a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 12. § /2/ bekezdésének sérelmét sem.

A felperes az 5133/2000. számú MÜT engedélyhatározat 2. pontjában meghatározottak ellenére az érintett terület eltérő célú hasznosításáról szóló hatósági engedélyt nem szerezte be, a MÜT végrehajtása érdekében az abban foglaltak szerinti tevékenységet nem végzett, ezért a Bt. 26/A. § /5/ és /6/ bekezdésére alapozottan a felperes bányászati jogát a bányászati hatóság jogszerűen törölte.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének való helyt adást.

Álláspontja szerint a megyei bíróság a tényállást nem tisztázta, a jogerős ítélet sérti a Bt. 22. § /5/ bekezdésében foglaltakat. A Bt. 22. §-a az engedély alapján végzett kutatásra vonatkozik, ezzel

összefüggésben utal vissza a koncesszióál már előírt határidők (14. §, 15. §) alkalmazására. Az engedély alapján végzett kutatásokra vonatkozó szabályozásból, az ott rögzített határidőkből pedig nem következik, hogy a bányatelek hivatalbóli törlésére sor kerülhetne, amennyiben a kitermelésre a Bt. 22. § /5/ bekezdésében rögzített 5 éves határidő eredménytelenül eltelik.

Hangsúlyozta, hogy a Bt. 26. § /9/ bekezdése értelmében hivatalból a bányatelek akkor törlendő, ha a külön jogszabályban meghatározott környezetvédelmi engedély iránti kérelmét elutasították, egyéb okból nem. Végezetül rámutatott arra is, hogy az alperes a termelés tényét nem vitatta, a kitermelt mennyiséget tekintette döntőnek, figyelmen kívül hagyva azt, hogy a bányajáradék bevallása is szabályszerűen megtörtént.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a megyei bíróság a Bt-nek az alperesi határozat meghozatalakor alkalmazott szabályainak helyes értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek a II. homok,kavics" védnevű bányatelken megnyilvánuló bányászati jogát törölni kell.

A megyei bíróság a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok körében helytállóan értékelte a jogvita eldöntése szempontjából relevánsként azt, hogy a bányatelek szántóföldi művelés alatt áll, a terület művelési ágból történő kivonására nem került sor, ezzel kapcsolatosan hatósági engedéllyel a felperes nem rendelkezett, noha ezt a MÜT. engedélyhatározat a bányászati tevékenység megkezdése feltételeként kötelezően előírta. A felperes 2004. és 2005. évben elenyésző mennyiségű (4, illetve 5 m³) ásványi anyag kitermeléséről ugyan bányajáradék önbevallást nyújtott be, ez azonban a tervidőszakra megjelöltekhez képest elenyésző mértékű. A helyszíni szemle során tapasztaltak, a felelős műszaki vezető nyilatkozata egyértelműen alátámasztják, hogy az ásványi nyersanyag kitermelésének megkezdésére irányuló bányászati tevékenység (Bt. 49. §) a bányatelken nem kezdődött meg.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a perrel érintett határozatok nem a bányatelek, hanem a bányavállalkozót megillető bányászati jog törléséről rendelkeztek, így az előbbivel kapcsolatos felperesi okfejtés a jogvita elbírálása során nem foghat helyt. A perben rendelkezésre álló adatokból következően a bányatelket megállapító és a bányászati jogot keletkeztető

határozat 2000. december 11-i időpontjához képest a kitermelés megkezdésére a Bt. 26/A. § /5/ bekezdésében írt öt éves határidőn belül nem került sor és a felperes nem is kérte a határidő leteltét követően annak meghosszabbítását.

A 2005. február 11. napjáig hatályos törvényi rendelkezések a bányászati jog törlését nem tették lehetővé, hiszen a bányavállalkozónak nem volt törvényen alapuló kötelezettsége a bányaművelés megkezdésére. Ez a helyzet 2005. február 12. napjától változott, a Módtv. 26. § /1/ bekezdése értelmében a Bt. 26/A. § /5/ és /6/ bekezdése 2005. február 12. napjától hatályos rendelkezéseit az ezt követően indult eljárása során a hatóságnak alkalmaznia kellett. A felperes a kitermelést 2005. december 11. napjáig nem kezdte meg, és nem kérte a határidő meghosszabbítását sem, amelynek szükségszerű - Bt. 26/A. § /6/ bekezdés a./ pontján alapuló - következménye a bányászati jog törlése.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ennek során a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalannak bizonyult, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest a pervesztessége folytán felmerült, az alperest illető perköltség megfizetésére.

Kötelezte továbbá a per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § /3/ bekezdés d/ pontjára és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésére.

Budapest, 2011. február 28.

Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági írnok